

Pies i inne zwierzęta

Joanna Kosińska

Pies jest drapieżnikiem

Czy pies może bez problemów żyć w jednym domu z królikiem, kotem lub innymi zwierzętami? Takie pytanie zadaje sobie wielu przyszłych właścicieli psów. Zastanawiają się co zrobić, aby uniknąć konfliktów i czy w ogóle jest to możliwe.

Trzeba pamiętać, że pies jest drapieżnikiem zdolnym do polowania i zabijania ofiar, które przewyższają 4-5 razy jego masę lub wysokość, wyposażonym w groźne kły. Jego łowieckie zachowania uaktywniają się na widok poruszających się małych i dużych zwierząt. Głodny czy najedzony, pies poluje mimo wszystko. Instykt łowiecki jest szczególnie silny u ras myśliwskich, które były selekcjonowane w tym kierunku.

Socjalizacja najważniejsza

Pies nie zjada jednak swoich przyjaciół, członków stada należących do gatunku, z którym został socjalizowany. Okres socjalizacji, czyli pierwsze kilka tygodni życia szczenięcia jest bardzo ważnym okresem rozwoju motorycznego, emocjonalnego, okresem kiedy przystosowanie jest łatwe i pozwala szczenięciu na identyfikację ze swoim gatunkiem lub gatunkiem obecnym w czasie tego okresu, wytworzenie więzi rodzinnych z innym gatunkiem lub osobnikami, identyfikacja wszystkiego co nie należy do rodziny, co jest nieznanne a więc groźne lub budzące nieufność. Okres socjalizacji przypada między 7 a 12 tygodniem życia psa i wpływa na całe jego późniejsze relacje z otaczającym światem.

Pies wiejski wychowany przy stadzie owiec lub drobiu, nie będzie polował na te zwierzęta. Pies miejski natomiast, w czasie

fot. M Sierzputowski

wycieczki na wieś może upolować kurę, kaczkę czy owcę. Pierwotna socjalizacja redukuje w znacznym stopniu zachowania łowieckie, choć nie eliminuje ich całkowicie. Jeśli pies był w młodym wieku socjalizowany z kotem, będzie go respektował w domu, ale tylko jeśli kot nie zacznie uciekać. Jeśli kot zacznie uciekać i jeśli zdarzy się to poza terenem domu, to jest wysoce prawdopodobne, że wyzwoli to w psie zachowania łowieckie i zacznie gonić kota.

Drugi problem to tendencje do zawężania socjalizacji do określonego typu osobników w obrębie danego gatunku. Jeśli szczenię będzie socjalizowane na przykład z białymi królikami, to w przyszłości łatwiej będzie respektować króliki białe niż te o innych umaszczeniach.

Podobnie w przypadku innych specyficznych cech rozróżniających osobniki danego gatunku.

Jak uniknąć problemów?

Jak najlepiej postępować, aby współżycie pomiędzy psem a innymi zwierzętami układało się pomyślnie? Oto rada. Jeśli mamy już w domu jakieś zwierzęta, np. króliki lub koty, to najlepiej będzie, jeśli zdecydujemy się na wzięcie małego szczeniaka w wieku

7-8 tygodni i sami zapewnimy mu właściwą socjalizację z naszymi zwierzętami. Wzięcie psa starszego niż 3 miesiące, który nie był socjalizowany z królikami i kotami, jest zawsze ryzykowne. Podobne ryzyko ponosimy decydując się na psa dorosłego o nieznannej przeszłości. Możemy natomiast bez większych obaw wziąć psa dorosłego, o którym wiemy z całą pewnością, że żył w zgodzie z takimi gatunkami zwierząt jak nasze.

Pierwsze spotkania z innymi zwierzętami

Pierwsze spotkania szczenięcia z małymi zwierzętami, takimi jak królik, kot czy świnka morska, muszą przebiegać zawsze pod stałym nadzorem właściciela. W czasie, gdy właściciela nie ma lub jest zajęty, pies i małe zwierzę powinny być rozdzielone.

Właściciel musi kontrolować ruchy szczenięcia, aby nie atakowało małego zwierzęcia lub nie zmuszało bezustannie do zabawy. Z drugiej strony trzeba uważać, aby szczenię nie wyniosło zbyt nieprzyjemnych doświadczeń z obcowania z kotem czy królikiem (pogryzienie, podrapanie), aby nie kojarzyło potem negatywnie ich obecności. Właściciel musi stworzyć dobre warunki, aby zwierzęta dobrze się poznały i nauczyły odpowiednich zachowań względem siebie.

Wprowadzenie szczenięcia do domu, w którym mieszka już dorosły kot, przebiega zazwyczaj bez większych kłopotów. Kot ma czas, aby przyzwyczaić się do obecności psa zanim malec urośnie i zanim zacznie tak mocno szczekać, by kot mógł się przestraszyć. Należy pozwolić, by kot sam wyznaczył granice ruchliwemu szczenięciu, jak również, aby miał możliwość odizolować się od niego, gdy ma taką ochotę.

Wprowadzenie kociaka do domu, w którym jest dorosły pies, niesocjalizowany z kotami, może stanowić poważny problem. Jeszcze gorzej, jeśli kot jest dorosły i również niesocjalizowany z psami. Jeśli jednak zarówno pies jak i kot przeszli prawidłową socjalizację ogólną, z dużą ilością stymulujących bodźców w otoczeniu, jeśli pies jest z natury spokojny i delikatny, i jeśli żadne ze zwierząt nie przejawia problemów z zachowaniem, to jest spora szansa, że uda się przyzwyczaić je do wspólnego życia.

fot. J. Jensen